

Sodišče: Vrhovno sodišče

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2023:III.IPS.21.2022

Evidenčna številka: VS00065030

Datum odločbe: 15.02.2023

Pravilna številka II.stopnje: VSK Sodba Cpg 20/2022

Senat: Franc Seljak (preds.), Magda Teppey (poroč.), dr. Miodrag Đorđević, dr. Dunja Jadek Pensa, dr. Damjan Orož

Področje: OBLIGACIJSKO PRAVO

Institut: pripoznava dolga - izpisek odprtih postavk - zaključni račun - konkludentno pripoznanje dolga - pripoznava zastarane obveznosti - pogojna pripoznava - odložni pogoji - odpoved zastaranju - pretrganje zastaranja - ugoditev reviziji

Zveza: OZ člen 59, 59/2, 335, 335/1, 341, 341/1, 364, 364/1, 364/2. ZJF člen 96, 98

Jedro

IOP pomeni usklajevanje stanja upnikove terjatve na eni strani in dolžnikovega dolga na drugi strani, ki se običajno izvaja med računovodskima službama upnika in dolžnika, v zvezi z letnim popisom sredstev. Potrditev IOP na strani dolžnika vsebinsko pomeni potrditev prepisa iz poslovnih knjig upnika o stanju upnikovih terjatev do dolžnika. Zgolj potrditev prepisa o dejstvih, ki izhajajo iz poslovne knjige, pa ne pomeni podlage, ki bi sama po sebi izražala jasno in nedvomno izjavo dolžnika, da priznava obstoj svojega dolga do upnika. S potrditvijo IOP se zato zastaranje ne pretrga.

Tudi evidentiranje terjatev v računovodskih izkazih in zaključnem računu subjekta, ki je zavezan k sestavi zaključnega računa, ne pomeni ravnanja, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati o nedvomni izjavi dolžnika o obstoju dolga. Zaključni račun je sestavljen na podlagi knjigovodskih razvidov in bilanc. Terjatve se v knjigovodskih razvidih in bilanci stanja lahko pripoznavajo in odpravljajo. Postavke bilance stanja ne predstavljajo gotovosti, da posamezna terjatev obstoji, ampak temeljijo na verjetnosti, da terjatev obstoji. Umestitev terjatve v računovodske izkaze, podaja predloga zaključnega računa in njegov sprejem, glede na navedeno ne pomenijo ravnanja dolžnika, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da dolžnik priznava obstoj dolga. Iz navedenih ravnanj je mogoče sklepati le, da so podatki, na podlagi katerih so sestavljeni računovodski izkazi, usklajeni s stanjem v poslovnih knjigah subjekta. O namenu dolžnika, da svoj dolg brez dvoma prizna, v zvezi z obveznostjo sprejema zaključnega računa ni mogoče sklepati.

Izjava o pogojnih okoliščinah, ki lahko pomenijo, da dolg obstoji, ali pa da dolg ne obstoji, že sama po sebi pomeni dvom o obstoju dolga. Če dolžnik izjavi, da ima proti dolgu ugovor, v posledici katerega dolg

morebiti ne obstoji, se upnik ne more zanesti, da bo dolžnik obveznost izpolnil. Postavljanje pogoja izjavi, ki se nanaša na obstoj dolga, je okoliščina, ki pripelje do dvoma o obstoju dolga in do dvoma o njegovi izpolnitvi. Izjava s takšno vsebino zato ne more imeti učinka pripoznave dolga iz 364. člena OZ. Pisnih izjav tožene stranke, da bo sicer sporna terjatev postala nesporna pod odložnim pogojem, zato ni mogoče šteti kot pisne pripoznave zastarane obveznosti, ki bi lahko imela pomen odpovedi zastaranju po 341. členu OZ.

Izrek

I. Reviziji se ugodi, sodbi sodišč druge in prve stopnje se spremenita tako, da se:

sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani - Centralni oddelek za verodostojno listino opr. št. VL 71145/2017 z dne 10. 8. 2017 razveljavi za plačilo zneska 322.314,02 EUR skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 3. 5. 2017 dalje do plačila ter izvršilne stroške v višini 44,00 EUR skupaj z zamudnimi obrestmi od 27. 8. 2017 do plačila in se tožbeni zahtevek za plačilo prej navedenih zneskov zavrne.

II. Tožeča stranka mora v 15 dneh od vročitve te sodbe povrniti toženi stranki njene stroške celotnega postopka v znesku 18.287,08 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega naslednjega dne po izteku roka za izpolnitev obveznosti, določenega v tej točki izreka, do plačila.

Obrazložitev

Dosedanji tek postopka

1. Sodišče prve stopnje je v delu, ki je relevanten za odločanje v revizijskem postopku, obdržalo v veljavi sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani - Centralni oddelek za verodostojno listino opr. št. VL 71145/2017 z dne 10. 8. 2017 za plačilo zneska 322.314,02 EUR skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 3. 5. 2017 dalje do plačila ter izvršilne stroške v višini 44,00 EUR skupaj z zamudnimi obrestmi od 27. 8. 2017 do plačila (I. točka izreka) ter toženi stranki naložilo povrnitev pravnih stroškov tožene stranke v znesku 25.327,42 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od poteka paricijskega roka dalje do plačila(III. točka izreka).

2. Sodišče druge stopnje je zavrnilo pritožbo tožene stranke in potrdilo izpodbijano prvostopenjsko sodbo.

3. Vrhovno sodišče je na predlog tožene stranke s sklepom III DoR 84/2022 z dne 14. 9. 2022 dopustilo revizijo glede vprašanj: 1) Ali je podajo predloga zaključnega računa občine s strani zakonitega zastopnika tožene stranke (župana) mogoče šteti za konkludentno ravnanje, ki pomeni odobritev posla, sklenjenega po nepooblaščenih osebi, in s tem za pripoznavo dolga, ki ima za posledico pretrganje zastaranja? in 2) Ali je lahko izjava, s katero se pogodbeni stranka odpove zastaranju, tj. pisna pripoznava zastarane obveznosti, dana pogojno, z odložnim pogojem, pri čemer se v nadaljevanju odložni pogoj izpolni in je mogoče takšno izjavo posledično šteti kot izjavo, podano na način, kot da pogoja sploh ni bilo?

4. Na podlagi navedenega sklepa tožena stranka vlaga revizijo zaradi zmotne uporabe materialnega prava in bistvene kršitve določb pravnega postopka s strani prvostopenjskega in pritožbenega sodišča. Predlaga,

da Vrhovno sodišče reviziji ugotovi in izpodbijani sodbi spremeni tako, da zahtevke tožeče stranke v celoti zavrne oziroma sodbi razveljavi in zadevo vrne v novo sojenje, v obeh primerih pa tožeči stranki naloži v plačilo stroške postopka tožene stranke. Priglasila je stroške revizijskega postopka.

5. Revizija je bila vročena tožeči stranki, ki je nanjo odgovorila in predlagala, da jo Vrhovno sodišče kot neutemeljeno zavrne. Priglasila je stroške odgovora na revizijo.

Relevantno dejansko stanje

6. Odločilne dejanske ugotovitve sodišč prve in druge stopnje, na katere je Vrhovno sodišče vezano (tretji odstavek 370. člena ZPP) so:

- Tožeča stranka in ustanoviteljice (med njimi tožena stranka) so sklenile Pogodbo o poslovnem najemu infrastrukture in izvajanju gospodarske javne službe (v nadaljevanju Pogodba – priloga A3 in A4), s katero sta se pravdni stranki dogovorili, da bo tožeča stranka proti plačilu na toženo stranko dne 1. 1. 2010 prenesla osnovna sredstva po stanju na dan 31. 12. 2009. Višina plačila tožene stranke do tožeče stranke je bila določena s priložo 1 k Pogodbi z dne 16. 5. 2011 (A5, A6) v znesku 322.314,02 EUR.

- Stranki v Pogodbi nista določili roka za plačilo terjatve. Sporna terjatev je zapadla v plačilo najkasneje dne 16. 5. 2011 (tega dne je tožeča stranka vedela, kakšne so njene terjatve do tožene stranke iz naslova prenosa infrastrukture).

- Pri sporni terjatvi gre za terjatev iz gospodarske pogodbe, zanjo velja triletni zastaralni rok, ki je potekel 17. 5. 2014.

- Občinski svet tožene stranke je na predlog župana ob upoštevanju stanja izpisov odprtih postavk (A15, A16, v nadaljevanju IOP) na dan 31. 12. 2013 in 31. 12. 2014 sprejel zaključna računa tožene stranke za leto 2013 in za leto 2014, v katerih je bila navedena sporna terjatev. Zaključni račun za leto 2014 je bil sprejet 2. 2. 2015.

- Župan tožene stranke je na tožečo stranko dne 8. 9. 2015 (A24), 18. 1. 2016 (A25) in 23. 9. 2016 (A26) naslovil pisna sporočila, iz katerih izhaja, da vtoževana terjatev ne bo več sporna, če jo bo potrdila revizija s strani Revizijske družbe A. d. o. o. Obstoj terjatve je revizija v letu 2016 potrdila.

Razlogi sodišč prve in druge stopnje

7. Tožena stranka je v postopku uveljavljala ugovor zastaranja terjatve, ker je bil predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine vložen 10. 8. 2017. Tožeča stranka je ugovarjala, da sporna terjatev ni zastarala zaradi pripoznave dolga oziroma zaradi odpovedi zastaranju.

8. Sodišče prve stopnje je zavzelo stališče, da je bilo zastaranje terjatve pretrgano s konkludentnimi dejanji tožene stranke, ker je njen župan usklajeno stanje po izpisu odprtih postavk (IOP) upošteval v predlogu zaključnih računov za leti 2013 in 2014, ki jih je sprejel občinski svet. Zastaralni rok je začel znova teči od dne 2. 2. 2015, ko je bil sprejet zaključni račun za leto 2014. Triletni zastaralni rok do vložitve tožbe zato ni potekel. Razen tega je župan tožene stranke dne 8. 9. 2015, 18. 1. 2016 in 23. 9. 2015 podal izjave, da vtoževana terjatev ne bo več sporna, če jo bo potrdila revizija. Navedeni odložni pogoj se je izpolnil. Taka pisna pripoznava pa se šteje za odpoved zastaranju.

9. Sodišče druge stopnje je razlogom sodišča prve stopnje pritrdilo.

Uveljavljani revizijski razlogi

10. Tožena stranka v reviziji navaja, da je stališče sodišč o konkludentni pripoznavi dolga pravno nevzdržno, saj evidenc s predpisano vsebino, kot je zaključni račun občine, ni mogoče obravnavati kot izrekanja o vsaki posamezni terjatvi in obveznosti, ki je vključena vanje. Po navedeni logiki terjatve ne bi nikoli zastarale, saj so vse terjatve (sporne in nesporne) vsako leto uvrščene v zaključne račune občin in bi ob potrjevanju zaključnih računov vsako leto znova vse obveznosti veljale za pripoznane. Skladno s sodno prakso mora biti pripoznava jasna, nepogojna, določna ter usmerjena proti upnikom. Pri konkludentnem ravnanju mora iti za ravnanje, ki je usmerjeno v poplačilo obveznosti.¹ Zmotno je tudi stališče, da imajo pogojne izjave župana tožene stranke z dne 8. 9. 2015, 18. 1. 2016 ter 23. 9. 2015 za posledico odpoved zastaranju. Sodna praksa je že zavzela stališče, da institut pripoznave dolga že pojmovno izključuje možnost vezanosti njegovih učinkov na rok ali pogoj. Pri tem ni pomembno ali se pogoj v nadaljevanju izpolni.²

11. Tožeča stranka je v odgovoru na revizijo navedla, da je sporna terjatev navedena v letnih poročilih tožene stranke pod kontom nesporne dolgoročne obveznosti. Zaključni račun lokalne skupnosti je splošni akt oziroma javna listina, ki ima učinke za lokalno skupnost, ki ga je sprejela. Županov predlog sprejema letnega poročila občine je dejanje, usmerjeno proti upniku, ki nedvomno pomeni pripoznavo dolga. V zvezi z odpovedjo zastaranju pa je treba ob smiselni uporabi določbe 59. člena Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ) upoštevati pravilo, da če je izjava dana pod odložnim pogojem in se pogoj izpolni, učinkuje od trenutka, ko je bila izjava dana, kot da pogoja ne bi bilo.

Obseg revizijskega preizkusa

12. Po določbi 371. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) revizijsko sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu in glede tistih konkretnih pravnih vprašanj, glede katerih je bila revizija dopuščena. Vrhovno sodišče se zato ni opredeljevalo do revizijskih očitkov o bistvenih kršitvah določb pravnega postopka.

Presoja revizije

13. Revizija je utemeljena.

Glede prvega dopuščenega vprašanja

14. Upnik ima pravico zahtevati izpolnitev obveznosti od dolžnika v času, ki ga določa zakon. Po poteku v zakonu določenega roka obveznost zastara. Z zastaranjem preneha možnost učinkovitega uveljavljanja zahtevka za pravno varstvo terjatve. Smisel pravil o zastaranju je prisiliti upnika, da pravočasno zahteva izpolnitev obveznosti od dolžnika. Varstvo dolžnika, ki je v tem, da dolžnik ne sme biti v trajnem strahu, da ga bo upnik terjal, pa nima več svojega razloga, če je dolžnik sam pripravljen ustreči upnikovi terjatvi tudi potem, ko je zastaralni rok že začel teči.³ Če upnik na temelju dolžnikovega ravnanja lahko upravičeno sklepa, da bo dolžnik izpolnil svojo obveznost, pride do pretrganja zastaranja. Smisel pravila o pripoznavi dolga in pretrganju zastaranja je v zaščiti upnikovega prepričanja v pravočasno izpolnitev dolga. Upniku ni mogoče očitati pasivnosti pri uveljavljanju svoje terjatve, dokler dolžnik sam potrjuje, da terjatev obstaja in jo je pripravljen izpolniti.⁴

15. Pripoznava dolga je enostranska izjava volje dolžnika, ki je lahko upniku dana izrecno ali posredno, s konkludentnimi dejanji (drugi odstavek 364. člena OZ). Ko dolžnik dolg pripozna, se zastaranje pretrga in začne teči znova (prvi odstavek 364. člena OZ). Do pretrganja zastaranja na podlagi izjave o pripoznavi dolga pride na podlagi zakona.

16. Bistveno pri pripoznavi dolga je, da izjava ali dejanje dolžnika upravičuje upnikovo sklepanje, da dolg obstaja oziroma da ne obstoji dvom o dolžnikovem zavedanju o obstoju dolga. V sodni praksi je ustaljeno stališče, da mora biti izjava o pripoznavi dolga jasna, brez pogojev, ki bi lahko povzročili dvom v izpolnitev in določena glede dolžnikove obveznosti.⁵ Zakon kot posredno pripoznavo dolga določa na primer, da dolžnik kaj plača na račun, da plača obresti ali da zavarovanje. Teorija kot takšna konkludentna dejanja navaja predlog dolžnika za obročno plačilo, dogovor o določitvi novega roka za izpolnitev obveznosti, dogovor o prevzemu izpolnitve.⁶ Kot priznanje dolga je na primer šteti tudi dolžnikovo obljubo, da bo dolg kmalu poravnal, ali pojasnilo, zakaj dolga še ni izpolnil.

17. V primeru, ko dolžnikova izjava o obstoju dolga ni izrecna, mora torej dolžnikovo ravnanje navzven kazati jasen izraz dolžnikove volje, ki upravičuje sklepanje, da dolžnik priznava, da dolg obstoji. Konkretni okoliščine posameznega primera ne smejo vzbujati dvoma o tem, da je smisel dolžnikovega ravnanja priznanje obstoja njegove obveznosti. Kaj je vsebina dolžnikove izjave volje, je treba v vsakem posameznem primeru posebej povzeti iz podlage dolžnikove izjave volje. V sodni praksi je že zavzeto stališče, da s potrditvijo IOP, ki ga podpiše oseba, zadolžena za računovodstvo, ni izražena volja družbe.^{7,8}

18. IOP pomeni usklajevanje stanja upnikove terjatve na eni strani in dolžnikovega dolga na drugi strani, ki se običajno izvaja med računovodskima službama upnika in dolžnika, v zvezi z letnim popisom sredstev.⁹ Potrditev IOP na strani dolžnika vsebinsko pomeni potrditev prepisa iz poslovnih knjig upnika o stanju upnikovih terjatev do dolžnika. Zgolj potrditev prepisa o dejstvih, ki izhajajo iz poslovne knjige, pa ne pomeni podlage, ki bi sama po sebi izražala jasno in nedvomno izjavo dolžnika, da priznava obstoj svojega dolga do upnika. S potrditvijo IOP se zato zastaranje ne pretrga.

19. Tudi evidentiranje terjatev v računovodskih izkazih in zaključnem računu subjekta, ki je zavezan k sestavi zaključnega računa,¹⁰ ne pomeni ravnanja, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati o nedvomni izjavi dolžnika o obstoju dolga. Zaključni račun je sestavljen na podlagi knjigovodskih razvidov in bilanc. Terjatve se v knjigovodskih razvidih in bilanci stanja lahko pripoznavajo in odpravljajo.¹¹ Postavke bilance stanja ne predstavljajo gotovosti, da posamezna terjatev obstoji, ampak temeljijo na verjetnosti, da terjatev obstoji. Umestitev terjatve v računovodske izkaze, podaja predloga zaključnega računa in njegov sprejem, glede na navedeno ne pomenijo ravnanja dolžnika, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da dolžnik priznava obstoj dolga. Iz navedenih ravnanj je mogoče sklepati le, da so podatki, na podlagi katerih so sestavljeni računovodski izkazi, usklajeni s stanjem v poslovnih knjigah subjekta. O namenu dolžnika, da svoj dolg brez dvoma prizna, v zvezi z obveznostjo sprejema zaključnega računa ni mogoče sklepati.

20. Na podlagi navedenega tudi ni mogoče zaključiti, da iz kombinacije potrditve IOP in vključitve terjatev upnika v računovodske izkaze dolžnika izhaja, da je dolžnik posredno priznal svoj dolg. Iz navedenih ravnanj izhaja dolžnikova potrditev evidentiranja obveznosti v poslovnih knjigah in računovodskih izkazih, nikakor pa ta ravnanja dolžnika sama zase ne kažejo na dolžnikovo voljo priznati obstoj dolga. Zmotno je stališče odgovora na revizijo, da sprejem zaključnega računa občine, že zato ker ima zaključni račun občine naravo splošnega akta, za občino predstavlja potrditev obveznosti, ki so v njem navedene.

21. Dejanski okvir obravnavanega primera pripelje do materialnopravnega zaključka, da v obravnavanem primeru ni prišlo do pretrganja zastaranja s konkludentnimi dejanji dolžnika.

Glede drugega dopuščenega vprašanja

22. Dolžnik lahko obveznost izpolni kljub zastaranju. Pisna pripoznava zastarane obveznosti se šteje za odpoved zastaranju (prvi odstavek 341. člena OZ). Učinki pisne pripoznave zastarane obveznosti so enaki kot pri pretrganju zastaranja. Zastaralni roki začnejo teči znova. Samo po sebi se razume, da morajo biti tudi za pripoznavo zastarane obveznosti po prvem odstavku 341. člena OZ izpolnjene vse predpostavke, ki sicer veljajo za pripoznavo po 364. členu OZ. Dolžnik mora upniku pisno izjaviti, da obveznost obstoji.

23. Iz ugotovljenega dejanskega stanja izhaja, da je tožena stranka v pisnih sporočilih tožeči stranki izjavila, da vtoževana terjatev zanjo ne bo več sporna, če jo bo potrdila revizija (A24 – A26). Iz vsebine navedenih izjav izhaja dvom, da terjatev obstoji, in pogoj, od uresničitve katerega je odvisno, ali naj bi terjatev med strankama postala nesporna.

24. Izjava o pogojnih okoliščinah, ki lahko pomenijo, da dolg obstoji, ali pa da dolg ne obstoji, že sama po sebi pomeni dvom o obstoju dolga. Če dolžnik izjavi, da ima proti dolgu ugovor, v posledici katerega dolg morebiti ne obstoji, se upnik ne more zanesti, da bo dolžnik obveznost izpolnil. Postavljanje pogoja izjavi, ki se nanaša na obstoj dolga, je okoliščina, ki pripelje do dvoma o obstoju dolga in do dvoma o njegovi izpolnitvi. Izjava s takšno vsebino zato ne more imeti učinka pripoznave dolga iz 364. člena OZ. Pisnih izjav tožene stranke, da bo sicer sporna terjatev postala nesporna pod odložnim pogojem, zato ni mogoče šteti kot pisne pripoznave zastarane obveznosti, ki bi lahko imela pomen odpovedi zastaranju po 341. členu OZ.

25. Zmotno je stališče sodišč, da pride v zvezi s pisno izjavo o pripoznavi dolga v poštevnost smiselna uporaba določb 59. člena OZ. Iz narave pravnega posla, pri katerem je volja usmerjena k nastanku določenih pravnih posledic, izhaja, da se posel lahko sklene pod določenim pogojem. Pogodba je sklenjena pod pogojem, če sta njen nastanek ali prenehanje odvisna od negotovega dejstva (prvi odstavek 59. člena OZ). Če je pogodba sklenjena pod odložnim pogojem in se pogoj izpolni, učinkuje pogodba od trenutka sklenitve, razen če iz zakona, narave posla ali volje strank ne izhaja kaj drugega (drugi odstavek 59. člena OZ).

26. Pretrganje zastaranja na podlagi izjave o pripoznavi dolga nastane na podlagi zakona in ne na podlagi dolžnikove volje. Dovolj je, da se dolžnik zaveda, da njegov dolg obstoji in da to nedvoumno izrazi, na način, ki ga ureja 341. člen OZ. Ni torej treba, da dolžnik tudi želi, da njegova izjava učinkuje tako, da se pretrga zastaranje. Ker po zakonski ureditvi dolžnikova volja pri izjavi o priznanju obstoja dolga po 364. členu OZ oziroma 341. členu OZ ni usmerjena v doseganje določenih pravnih posledic, učinka konkretne izjave, ki se nanaša na obstoj dolga, ni mogoče vezati na odložni pogoj. Glede na navedeno ne gre za primerljiva položaja. Zato smiselna uporaba 59. člena OZ v zvezi s pripoznavo dolga ne pride v poštev. Nastop zakonsko določenih posledic pripoznave dolga je, kot je bilo že obrazloženo, izključen, kadar dolžnik izjavi, da svojo odločitev o obstoju dolga veže na uresničitev odložnega pogoja.

Sklepno

27. Iz doslej razloženega je razvidno, da sta sodišči nižjih stopenj zmotno uporabili materialno pravo in sta odgovora na dopuščeni revizijski vprašanji negativna.

28. Ker je bilo ugotovljeno, da je zastaralni rok za vtoževano terjatev potekel 17. 5. 2014 in ni prišlo niti do pretrganja zastaranja niti do odpovedi zastaranju, je ugovor zastaranja, ki ga je uveljavljala tožena stranka, utemeljen, saj je tožeča stranka svojo terjatev uveljavljala pred sodiščem šele v letu 2017. Z iztekom zastaralnega roka pred sodnim uveljavljanjem terjatve pa je tožeča stranka izgubila pravico zahtevati izpolnitev obveznosti (prvi odstavek 335. člena OZ).

29. Upošteva je navedene materialnopravne razloge, je revizijsko sodišče reviziji ugodilo in izpodbijani sodbi spremenilo tako, da je tožbeni zahtevek zavrnilo (prvi odstavek 380. člena ZPP).

Glede stroškov postopka

30. Odločitev o stroških postopka temelji na drugem odstavku 165. člena, na 154. členu in na 155. členu ZPP. Ker je tožena stranka v postopku v celoti uspela, je revizijsko sodišče spremenilo odločitev o pravnih stroških (II. točka izreka prvostopenjske odločbe in II. točka izreka drugostopenjske odločbe) in stroške vsega postopka odmerilo povsem na novo (II. točka izreka te sodbe). Stroški postopka so odmerjeni v skladu z Odvetniško tarifo (OT) z vrednostjo točke 0,459 EUR za procesna dejanja pred 6. 4. 2019 in z vrednostjo točke 0,60 EUR za procesna dejanja po 6. 4. 2019 ter s predloženimi stroškovniki.

31. Tožena stranka je za postopek pred sodiščem prve stopnje upravičena do povrnitve stroškov odgovora na tožbo 2500 točk, prve pripravljalne vloge 2500 točk, prvega naroka za glavno obravnavo 2500 točk, druge pripravljalne vloge 1875 točk (obračunano po vrednosti točke 0,459 EUR), nadaljnjih narokov 3 x 1250 točk, tretje in četrte pripravljalne vloge 2 x 1250 točk ter za porabo časa na naroku 100 točk (obračunano po vrednosti točke 0,60 EUR).

32. Tožena stranka je za postopek pred sodiščem druge stopnje upravičena do povrnitve stroškov pritožbe zoper stroške 375 točk, odgovora na pritožbo v prvem sojenju 3125 točk in pritožbe v drugem sojenju 3125 točk (po 0,60 EUR).

33. Tožena stranka je za postopek z revizijo upravičena do povrnitve stroškov za predlog za dopustitev revizije 1312,50 točk in za revizijo 3150 točk (po 0,60 EUR).

34. Tožena stranka je tako za celoten postopek upravičena do povrnitve stroškov v skupni višini 26712,5 točk (od tega 9375 točk obračunanih po 0,459 EUR, ostalo po 0,60 EUR), po preračunu povečanih za 22% davek na dodano vrednost. Revizijsko sodišče je toženi stranki priznalo tudi priglašeni (dejanski) strošek za fotokopije v višini 346,22 EUR.

35. Skupni stroški prvostopenjskega, pritožbenega in revizijskega postopka, do povrnitve katerih je upravičena tožena stranka, znašajo 18.287,08 EUR.

36. Odločitev je bila sprejeta soglasno (sedmi odstavek 324. člena ZPP).

¹ Tako Vrhovno sodišče Republike Slovenije (VS RS) v odločbah III Ips 7/2019 z dne 12. 4. 2019, III Ips 37/2018 z dne 22. 1. 2019 in II Ips 541/2006 z dne 17. 12. 2008.

² Tako VS RS v odločbah III Ips 3570/2010 z dne 26. 1. 2011 in II Ips 459/2008 z dne 27. 5. 2010.

³ Stojan Cigoj, Komentar obligacijskih razmerij, II. knjiga, Uradni list SRS, Ljubljana 1984, stran 1183.

⁴ Matija Damjan, Pretrganje in zadržanje zastaranja terjatev, Pravni letopis 2015, Inštitut za primerjalno

pravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, Ljubljana 2015, stran 183.

⁵ Matija Damjan, prav tam. Glej tudi VS RS sodba II Ips 513/2008 z dne 3. 5. 2010.

⁶ Matija Damjan, prav tam.

⁷ VSRS sodba II Ips 178/2017 z dne 11. 4. 2019.

⁸ V starejši sodni praksi so bila zavzeta stališča, da zapisnik o uskladitvi salda, zapisnik o uskladitvi poslovne evidence ali poslovnih knjig ne dokazujejo pripoznanja dolga (Več o tem: Stojan Cigoj, Komentar obligacijskih razmerij, II. knjiga, Uradni list SRS, Ljubljana 1984, stran 1185).

⁹ Vsi subjekti, ki sestavljajo računovodske izkaze morajo enkrat letno opraviti popis sredstev in obveznosti. Namen popisa je uskladiti knjiženo stanje z dejanskim (popisanim). Popisa terjatev in obveznosti subjekt ne opravi s fizičnim preštevanjem, ampak prek uskladitev izpisa odprtih postavk (IOP) z analitičnimi evidencami terjatev in obveznosti. Izpis odprtih postavk (IOP) je prepis iz poslovnih knjig, ki temelji na verodostojnih listinah, kot so na primer računi, naročilnice in prevzemnice. Več o tem mag. Andreja Bajuk Mušič, Letni popis sredstev in obveznosti, Revija IKS 11/2017.

¹⁰ Občine so zavezane pripraviti letno poročilo in sprejeti zaključni račun. Zaključni račun občinskega proračuna je akt, v katerem so prikazani predvideni in realizirani prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki občine za preteklo leto (96. člen Zakona o javnih financah, v nadaljevanju ZJF). Župan pripravi predlog zaključnega računa občinskega proračuna in ga predloži v sprejem občinskemu svetu (98. člen ZJF).

¹¹ Glej Slovenske računovodske standarde (SRS) 5.13 – 5.18, ki se uporabljajo tudi za zaključne račune občin.

Datum zadnje spremembe: 23.03.2023